

digne, judicium sibi manducat et bibit, non dijudicans corpus Domini.

Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles et dormiunt multi.

Quòd si nos metipsos dijudicaremus, non utique dijudicaremur.

Dum judicamur autem, a Domino corripimur ut non cum hoc mundo damnemur.

Itaque, fratres mei, cum convenitis ad manducandum (cœnam synaxi præviam), invicem (vos) expectate.

Si quis esurit, domi manducet, ut non in judicium conveniatis. Cætera autem, cum

suam damnationis sententiam, ut olim rei capitum ante mortem deglutiire cogebantur, sibi (incorporans) manducat et bibit, non dijudicans (nec distinguens) corpus Domini (a communi et indifferenti cibo. Cum autem multi inter vos se ad hanc cœnam per aliam indecentiam vos præparatis),

Ideo inter vos multi (variis morbis fiunt) infirmi et imbecilles (seu languentes in fide et opere), et (quidem mortis spiritualis et etiam naturalis dormitione) dormiunt multi. (Igitur vosmetipsos judicate et confessione contritioneque aptos facite ante illam Eucharistiae comedionem, ut a Domino non judicemini; nam certum est),

Quòd si nosmetipsos (ita) dijudicaremus (et aptos faceremus), non utique dijudicaremur (nec puniremur a Domino, qui adeo sincere nostram exoptat salutem ut nonnisi ad bonum nostrum nos puniat; nam)

Dum (sic) judicamur autem (et morbis corripimur), a Domino (non) corripimur (nisi) ut (per hanc correptionem resipiscamus et) non cum hoc (infidelium) mundo damnemur.

Itaque, fratres mei, cum convenitis ad manducandum (cœnam synaxi præviam), invicem (vos) expectate.

Si quis (jejunus manere non potest donec convenerit Ecclesia et) esurit, domi manducet, ut non, (defectu charitatis aut temperantiae) in judicium (et condemnatio-

nem vestram) conveniatis. Cætera autem, venero, disponam (quæ ad dignam Eucharistie sumptionem decent), cum (apud vos) venero, disponam (et sigillatim præscribam. Nunc vero de donis spiritualibus acturus sum).

CAPUT XII.

Disputat Apostolus de gratiis. Ex exemplo corporis humani quod, etsi multa habeat membra, unum est, concludit quemlibet in Ecclesia suo munere fungi debere ad bonum commune, sicut corporis membra sibi invicem compatiuntur et auxiliantur. De variis hominum statibus, quibus Christus Ecclesiæ suæ providet, disserit.

De (donis) spiritualibus autem nolo vos ignorare, fratres, (quod vos scire decet. Porro recordemini illud quod vos jam)

Scitis, (scilicet) quoniam (seu quòd), cum gentes essetis, ad simulacula muta (adoranda quæ nihil habent spiritus et loquelæ), prout ducebamini (a dæmone), euntes (eratis. Nunc autem cum dona Spiritus sancti accepistis, vos docere libet quomodo discernenda et tractanda sint ea dona).

Ideo notum vobis facio quòd nemo, in Spiritu Dei loquens, dicit anathema Jesu, (ut dicunt sacerdotes vates Gentilium et illi qui coram judge pagano fidem abjurant; sed potius eum quisque agnoscit

Despiritualibus autem nolo vos ignorare, fratres.

Scitis quoniam, cum gentes essetis, ad simulacula muta prout ducebamini euntes :

Ideo notum vobis facio quòd nemo, in Spiritu Dei loquens, dicit anathema Jesu. Et nemo po-

test dicere : « Dominus Jesus », nisi in spiritu Sancto.

quasi auctorem gratiae et omnium donorum. Insuper, quoad dona quae accepistis, haec dona adeo non vestra sunt, ut sine Spiritu sancto eis meritorie uti possitis ; et nemo potest dicere (modo ad salutem proficuo) : « Dominus Jesus », nisi (illud dicat) in Spiritu sancto (illum inspirante et adjuvante). Hæc dona a Spiritu sancto proveniunt, inquam ; nam etsi

Divisiones vero gratiarum sunt, idem autem spiritus ;

Et divisiones ministracionum sunt, idem autem dominus ;

Et divisiones operationum sunt, idem vero Deus qui operatur omnia in omnibus.

Unicuique autem datur manifestatio Spiritus ad utilitatem.

Alii quidem per Spiritum datur

Divisiones vero gratiarum (multiplices et diversæ) sunt, idem (est) autem Spiritus (qui eas distribuit). Similiter, etsi

Et divisiones ministracionum (seu operationum, quæ in Ecclesia distributæ) sunt, (multiplices et diversæ sint), idem autem (est) dominus (a quo utpote Deo conferuntur. Item etsi)

Et divisiones operationum, (quæ ad Ecclesiæ ædificationem spectant, multiplices et diversæ) sunt, idem vero (est) Deus qui (haec) omnia (per gratiam prævenientem et concomitantem) operatur in omnibus¹ : (atqui)

Unicuique autem datur (hæc multiplex) manifestatio Spiritus, (non) ad (privatum sui) utilitatem, (sed ad commune totius Ecclesiæ commodum. Et propter hoc bonum commune varia sunt dona, ut videre est) ;

Alii (enim) quidem per Spiritum (sanctum) datur sermo (seu facultas explican-

¹ Non in sensu quodd concursus Dei prædeterminet concursum liberi arbitrii; sed Deus operatur per gratiam prævenientem qua voluntatem excitat, et per gratiam cooperantem quæ simul cum libero hominis arbitrio bonum opus operatur.

di mysteria divinæ) sapientiae ; alii autem (datur) sermo scientiae, (ut, per exempla aut ratiocinia, res quæ ad mores pertinent explicit) secundum eundem Spiritum :

Alteri (datur ea excellens) fides, (quæ mysteria contemplatur et explicat) : alii (autem datur) gratia sanitatum, (quæ languores et ægritudines corporales sanat) in (eodem) uno Spiritu :

Alii (datur) operatio virtutum (seu prodigiorum); alii prophetia (qua futura prædictio) ; alii discretio spirituum (seu cogitationum cordis, qua scit et explicat utrum a natura vel ab Angelo vel etiam a Dæmonie proveniant); alii (dantur) genera linguarum (diversarum); alii datur interpretatio sermonum (obscurorum et maxime sermonum sacrae Scripturæ).

Hæc autem omnia (dona concedit et) operatur unus atque idem Spiritus (sanctus, ea) dividens singulis prout vult (pro utilitate corporis, cuius caput est Christus et vos estis membra. Ea autem dona ne vobis metipsis exclusive reservetis; sed aliis ea communicate, ut fit communicatio inter diversa corporis membra ad totius corporis salutem) :

Sicut enim corpus (nostrum animale) unum est et membra habet multa, (sic et Ecclesiæ corporis nos multi membra sumus; et sicut) omnia autem membra corporis, cum (seu quamvis) sint multa, unum tamen corpus sunt; ita et Christus

sermo sapientiae; alii autem sermo scientiae secundum eundem Spiritum.

Alteri fides in eodem Spiritu; alii gratia sanitatum in uno Spiritu,

Alii operatio virtutum, alii prophetia, alii discretio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio sermonum.

Hæc autem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

Sicut enim corpus unum est, et membra habet multa, omnia autem membra corporis, cum sint multa, unum tam-

men corpus sunt; (cum christianis, qui sunt ejus membra, ita et Christus : unum corpus efficit) :

Etenim in uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus, sive Iudei, sive Gentiles, sive servi, sive liberi, et omnes in uno Spiritu potati sumus.

Nam et corpus non est unum membrum, sed multa.

Si dixerit pes : quoniam non sum manus, non sum de corpore : num ideo non est de corpore ?

Et si dixerit auris : Quoniam non sum oculus, non sum de corpore : num ideo non est de corpore ?

Si totum corpus oculus, ubi auditus ? Si totum auditus, ubi odoratus ?

Etenim in uno Spiritu (et per unum eundem Spiritum, ut) omnes nos coadunemur in unum corpus (Christi mysticum, baptizati (et insiti) sumus, sive (simus) Iudei sive (simus) Gentiles sive (simus) servi, sive (simus) liberi ; et omnes, (ut) in uno (Christi) Spiritu (vivificemur, uno et eodem sanguine Christi) potati sumus.

(Igitur non de seipso tantum curet unumquodque membrum Ecclesiæ, quasi ipsum solum esset totum Ecclesiæ corpus) :

Nam et corpus (solum) non est unum membrum, sed multa (membra totum faciunt corpus ; et differentia, quæ inter ea existit, non impedit quin singula sint ejusdem corporis. Sint in exemplum pes, oculus, auris) :

Si dixerit pes, (ut se a corporis servitio eximat) : « quoniam non sum manus, (ideo) non sum de corpore, (proindeque ei servire non debeo) »; num, ideo (quod non sit manus), non est de corpore (et a servitio immunis esse debet ? Item)

Et si dixerit auris : « Quoniam non sum oculus, (ideo) non sum de corpore »; num ideo non est de corpore (et ab ejus servitio eximenda ? Minime ; et hoc multum ad corporis perfectionem interest ; nam)

Si totum corpus oculus (solus) esset, ubi (esset) auditus ? (et similiter) si totum (corpus) auditus (solus esset), ubi (erit) odoratus : (atqui neque auditum neque

odoratum habens, corpus multo minus perfectum foret).

Nunc autem (ad tollendam hanc vel quamvis aliam imperfectionem) posuit Deus (plura et tot) membra (quot sunt corporis perfectioni congruentia ; et) unumquodque eorum (disposuit) in corpore, sicut voluit, (unicuique diversam functionem imponens. Et hoc recte in corporis favorem ordinavit ; nam supposito)

Quod si essent omnia (membra) unum membrum, ubi (et quomodo organizatum foret) corpus (quod tam mirabiliter ex membrorum diversitate conflatur ? Nullum aut valde mancum esset) :

Nunc autem (cum) multa (et varia ex Dei ordinatione) quidem (sunt) membra, unum (ex his) autem (conficitur) corpus (perfecte ordinatum. Insuper vide in quo mirabili ordine hæc membra statuit, ut unumquodque ab aliis non sit independens : nam)

Non potest autem oculus dicere manui : Opera tua non indigo, aut iterum (seu vice sua non potest) caput (dicere) pedibus : Non estis mihi necessarii, (sub eo prætextu quod minus nobilem partem corporis quam oculus et caput occupant).

Sed (e contra) multo magis (constat quod ea ipsa membra), quæ videntur membra corporis infirmiora, (qualis est venter, qui nutrix est totius corporis, ejus vitæ) necessaria sunt. (Insuper nonne membra quæ minus nobilia æstimamus)

Nunc autem posuit Deus membra, unumquodque eorum in corpore sicut voluit.

Quod si essent omnia unum membrum, ubi corpus ?

Nunc autem multa quidem membra, unum autem corpus.

Non potest autem oculus dicere manui : Opera tua non indigo, aut iterum caput pedibus : non estis mihi necessarii :

Sed multo magis quæ videntur membra corporis infirmiora esse, necessaria sunt;

Et quæ putamus ignobiliora membra esse corporis, his honorem abundantiorum circumdamus, et quæ inhonestata sunt nostra, abundantiorum honestatem habent?

Honestata autem nostra nullius egent; sed Deus temperavit corpus, ei cui deerat abundantiorum tribuendo honorem,

Ut non sit schisma in corpore sed id ipsum pro invicem sollicita sint membra;

Et si quid patitur unum membrum, compatiuntur omnia membra; sive gloriatum unum membrum, congaudent omnia membra.

Vos autem estis corpus Christi et membra de membro.

Et quæ putamus ignobiliora membra esse corporis, (quales sunt pedes, majori studio tegimus, et nonne) his honorem abundantiorum (per ocreas et calceos aut alia ornamenta) circumdamus? (imo nonne) et (ea ipsa membra), quæ inhonestata sunt nostra, abundantiorum (vestitus) honestatem (a nobis recipiunt et) habent, (dum)

Honestata autem nostra (membra, nempe oculus, facies, manus), nullius (honestatis decore circumdantur, quia non) egent. (Non autem sine causa sic corporis membra disponuntur); sed Deus (sic) temperavit (seu ordinavit) corpus (ut) ei (vel tali) membro, cui deerat (naturalis honestas, provideremus), abundantiorum (ei) tribuendo honorem (per ornatum et curam quibus ei favemus, ita)

Ut non sit schisma (inter membra quæ sunt) in corpore, sed (potius singula) in id ipsum (opus concurrent et) pro invicem sollicita sint membra. (Unde videre est quod)

Et si quid patitur unum membrum, (illius dolori) compatiuntur omnia (alia) membra; (et vice versa) sive gloriatur (seu gloria aut lætitia afficitur) unum membrum, congaudent (cum illo) omnia (alia) membra (et ejus valetudine melius valent. Simili modo)

Vos autem estis (componentes simul unum et idem) corpus Christi, et estis membra de (singulo) membro (participan-

tia. Igitur non jam sint inter vos schismata; unus alium non spernat sed juvet; alius alii non invideat sed de illius bono lætetur: quisque suo dono et numere sit contentus, et sic non de suo tantum, sed etiam de aliorum bono suum assequetur profectum. Ad hanc concordiam et mutuam sublevationem, sicut corporis membra, vocati estis; nam)

Et quosdam quidem (ministros) posuit Deus in Ecclesia, (variis functionibus in totius Ecclesiæ bonum addictos), primum Apostolos (qui sunt quasi hujus corporis caput); secundo Prophetas (qui sunt quasi ejus oculi futura prævidentes); tertio Doctores (qui ejus linguae instar sunt); deinde (eos qui) virtutes (seu prodigia operantur et sunt quasi manus ejus); exinde (seu deinde eos qui receperunt) gratias (et donum) curationum; (deinde eos qui pauperibus et ægris peregrinis) opitulationes (afferunt; deinde eos qui gerunt) gubernationes (seu administrationem rerum temporalium quæ Ecclesiæ a fidelibus offeruntur; deinde eos qui pollent dono loquendi diversa) genera linguarum; (deinde tandem eos qui donum habent faciendo) interpretationes sermonum (obscurorum sacræ Scripturæ. Atqui nonne ex hac donorum diversitate patet quod omnes aliorum ope indigeant proindeque aliis suam propriam opem denegare non debeant? Sic voluit Deus; et hæc est ratio

Et quosdam quidem posuit Deus in Ecclesia, primum Apostolos, secundo Prophetas, tertio Doctores, deinde virtutes, exinde gratias curationum, opitulationes, gubernationes, genera linguarum, interpretationes sermonum,

differentiæ quam inter sua dona constituit.
Enimvero)

Nunquid omnes
Apostoli ? nun-
quid omnes pro-
phetæ ? nunquid
omnes doctores ?

Nunquid omnes
virtutes ? nunquid
omnes gratiam
habent curatio-
num ? nunquid
omnes linguis lo-
quuntur ? nunquid
omnes interpre-
tantur ?

Æmulamini au-
tem charismata
meliora. Et ad-
huc excellentio-
rem viam vobis
demonstro.

Nunquid (seu an voluit quòd) omnes
(forent) Apostoli ? nunquid (voluit quòd)
omnes (essent) prophetæ ? nunquid (vo-
luit quòd) omnes (forent) doctores ?

Nunquid (voluit quòd omnes haberent
donum operandi) virtutes (seu prodigia) ?
nunquid omnes (ab eo datam) gratiam
habent curationum ? nunquid omnes (di-
versis) linguis loquuntur ? nunquid omnes
(Scripturas et obscuros sermones) inter-
pretantur ? (Minime; sed diversa singulis
partitus est, ut singuli in societatem et in
auxilium singulorum venirent. Vos igitur
ex proprio dono aliis date, non de alieno
invidentes. Propter melius animæ vestræ
vel proximi bonum æmulari quidem po-
testis; sed si)

Æmulamini autem charismata (seu dona
alia ac ea quæ accepistis, æmulamini ea
quæ sunt) meliora (et vestræ et aliorum
saluti utiliora. Sed) et adhuc excellentio-
rem viam, (qua citius et securius ad Deum
et ad perfectionem vestram et ad gloriam
æternam ducemini, mox) vobis demonstro,
(nempe viam charitatis quam vobis expo-
siturus sum).

CAPUT XIII.

Docet Apostolus inter omnia dona charitatem præcellere, imo et
sine charitate nullum aliud donum prodesse. Charitatis condi-
tiones enarrat. Charitatis præcellentiam concludit ex eo quòd et-
iam in cœlo permaneat, dum fides in cœlo mutanda sit in visio-
nen, spes vero in fruitionem.

Si linguis hominum (omnium) loquar et
(ipsorum) Angelorum, charitatem autem
(Dei et proximi in corde) non habeam,
factus sum (coram Deo) velut æs sonans
(et perstrepens) aut (velut) cymbalum tin-
niens (seu vanum sonum reddens. Insuper)

Et si habuero prophetiam (seu proph-
etiæ donum quo futura prædicere valeam),
et neverim mysteria omnia, et (si habuero)
omnem (de omni re scibili) scientiam,
(imo) et si habuero, (quod impossibile est
absque charitate, nempe) omnem fidem
(ita vivacem) ut montes transferam, cha-
ritatem autem non habuero, nihil sum
(in Dei aestimatione. Imo etiam)

Et si distribuero in cibos (et in suble-
vationem) pauperum omnes facultates
meas, et si tradidero corpus meum (torto-
ribus) ita ut (igne supposito) ardeam (et
propter fidem consumar), charitatem au-
tem non habuero (propter adhærentem
alicui peccato mortali affectionem), nihil
mihi prodest (neque eleemosyna neque
martyrium. Quam adeo necessariam et
excellentem charitatem ut apprime intel-

Si linguis ho-
minum loquar et
Angelorum, cha-
ritatem autem non
habeam, factus
sum velut æs so-
nans aut cym-
balum tinniens :

Et si habuero
prophetiam et no-
verim mysteria
omnia et omnem
scientiam, et si
habuero omnem
fidem ita ut mon-
tes transferam,
charitatem autem
non habuero, ni-
hil sum.

Et si distribuero
in cibos paupe-
rum omnes facul-
tates meas, et si
tradidero corpus
meum ita ut ar-
deam, charitatem
autem non ha-
buero, nihil mihi
prodest.

ligatis, ejus characteres vobis exponam : nempe),

Charitas patiens est, benigna est ; charitas non æmulatur, non agit perperam, non inflatur : Charitas (causaliter) patiens est, (utpote pariens patientiam) ; benigna est (in eo sensu quod comitatem confert) : charitas (zelo invidiae) non æmulatur ; non agit perperam (seu proterve) ; non inflatur (seu se non superbe extollit alios despiciens) :

Non est ambitiosa, (id est, nullum decus ambit, sed modesta est et verecunda) ; non (exclusive) querit quæ sua sunt (sive temporalia sive spiritualia, sed et aliorum commodis inservit) ; non irritatur (adversus provocantes, sed injuriarum patiens est) ; non cogitat (inferre) malum (alicui propter vindictam, sed ignoscit, nec malum aliis imputat, sed excusat aut dissimulat) :

Non gaudet super iniquitate (ab alio commissa) ; congaudet autem (omni) veritati, (seu rectæ aliorum vitæ sine invidia plaudit) :

Omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet. Omnia (incommoda ab aliis sibi provenientia) suffert ; omnia, (quæ prudenter et sine erroris periculo credere potest, et omnia meliora de proximo) credit ; omnia (bona et recta de aliis) sperat, (et) omnia (mala verba et opera ab eo) sustinet. (Insuper, et hæc est ratio propter quam alias virtutes theologicas antecellit, scilicet) :

Charitas nunquam excedit ; sive prophetiae evanescuntur, sive

Charitas nunquam excedit (seu neque in praesenti neque in futura vita cessabit ; cætera omnia), sive prophetiae evanescuntur

tur (et abolebuntur in cœlo) ; sive linguæ linguaecessabunt, diversæ, quarum donum accepistis, in cœlo quoque nihil proderunt, et, uni ei- demque linguæ locum daturæ) cessabunt ; sive scientia (imperfecta et ænigmatica, ut theologia, quæ ex principiis fidei conclusiones deducit), destruetur (ut claræ Dei visioni locum concedat). Imperfectam esse hanc scientiam dico) :

Ex parte (solummodo) enim (nunc res divinas) cognoscimus, et ex parte (tantum futura) prophetamus, (quia hic in imperfectionis statu versamur) ;

Cum autem venerit (status beatitudinis et omne id) quod perfectum est, evacuabitur (seu cessabit id omne) quod ex parte (tantum et imperfecte nobis notum) est. (Nunc sumus, respectu status beatitudinis quasi infans respectu viri ; atqui)

Cum essem parvulus (infans, rationis expers), loquebar ut parvulus, (nempe imperfectissime) ; sapiebam (seu sentiebam) ut parvulus, cogitabam (et ratiocinabar) ut parvulus : quando autem factus sum vir, evacuavi (et a me rejeci cogitationes et sermones et omnia) quæ erant parvuli, (ut omnia virilia induerem. Sic nunc de Deo nihil nisi obscure sentire et imperfecte loqui possumus) ;

Videmus (enim) nunc (res divinas tantummodo quasi) per speculum, (et illæ res sunt quoad nos quasi essent inclusæ) in ænigmate ; tunc autem (eas videbimus in Deo) facie ad faciem (seu in earum essen-

Ex parte enim cognoscimus et ex parte prophetamus.

Cum autem ve- nerit quod perfe- ctum est, evacua- bitur quod ex par- te est.

Cum essem par- vulus, loquebar ut parvulus, sapiebam ut parvulus, cogitabam ut parvulus ; quando autem factus sum vir, evacuavi quæ erant parvuli.

Videmus nunc per speculum in ænigmate ; tunc autem facie ad faciem. Nunc cogno-^{sco} ex parte ,

tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum.

tia). Nunc (Deum) cognosco (tantum) ex parte ; tunc autem cognoscam (Deum in ejus essentia), sicut et (ab eo in mea essentia) cognitus sum. (Et hæc Dei notitia, quæ in cœlo fidem et spem abolebit, jam nos prædocet charitatis præcellentiam quæ a me demonstranda erat : nam si)

Nunc autem manent fides, spes, charitas, tria hæc; major autem horum est charitas.

Nunc autem (in hac præsenti vita) manent (hæc tres virtutes, nempe) fides, spes, charitas, tria hæc (christiano necessaria, constat quod) major autem (et excellenter) horum est charitas, (utpote sola quæ in futura vita et in æternum subsistere debet).

CAPUT XIV.

Præfert Apostolus donum prophetiæ dono linguarum, utpote 1º aliis utilius, 2º in signum fidelibus datum. Deinde his donis utendi normam præscribit, et mulieres in Ecclesia silere jubet.

Sectamini charitatem; æmulamini spiritualia, magis autem ut prophetetis.

Sectamini (igitur cum magno zelo) charitatem, (utpote omnibus virtutibus excellentiorem; ne autem cæteras negligatis; bonum est enim si) æmulamini (etiam alia dona) spiritualia, (inter quæ) magis autem (cupere debetis) ut prophetetis; (donum enim prophetiæ multo utilius est dono linguarum) :

Qui enim loquitur

Qui enim loquitur lingua¹ (ignota) non

¹ Unde concludunt quidam Missam et horas canonicas in lingua vulgari recitandas esse. Nego consequentiam 1º quia hic Apostolus de precibus tantum privatis non vero publicis loquitur: 2º quia, si in lingua vernacula dicetur officium publicum, rades, male res divinas intelligentes, errori et heresi essent obnoxii; insuper quia singulis provinciis et pene singulis urbibus varianda esset lingua: deinde quia ex praxi Ecclesiæ universali sufficienter probatur populum Christianum illis precibus publicis convenienter ædificari.

(pro) hominibus loquitur, (siquidem eum intelligere non possunt); sed (loquitur pro solo) Deo, (qui solus eum intelligere vallet): nemo enim audit (seu intelligit ea quæ dicit, quia a) Spiritu autem (illum inspirante non) loquitur (nisi) mysteria (quæ manent auditoribus incomprehensibilia, nisi quis ea interpretetur. Igitur prophetantis donum potius desiderate);

Nam (ille) qui prophetat, (dum propheta-
tando) hominibus loquitur (ea quæ) ad
ædificationem et exhortationem et consola-
tionem (aliorum proficiunt, multo eis
est utilior : ille enim),

Qui (solummodo) loquitur (et orat igno-
ta) lingua, semetipsum (solum) ædificat,
(sic ad Deum se spiritu erigens); qui autem
prophetat (et sic alios ad pietatem exci-
fat, totam secum) Ecclesiam Dei ædificat.

Volo autem (seu optarem) omnes vos
(posse variis) loqui linguis, (ut per hoc
miraculosum donum fides vestra erigeretur); magis autem (opto vos posse) pro-
phetare. Nam (propter rationem modo
allatam), major (et utilior) est (ille) qui
prophetat quam (ille) qui (variis) loquitur
linguis, nisi forte (hic posterior linguam
ignotam quam loquitur ipse) interpretetur,
(ita) ut Ecclesia (tota ex ejus oratione sic
interpretata) ædificationem (aliquam) acci-
piat. (Hac vero sublata interpretatione),

Nunc autem, fratres, si (ego ipse) vene-
ro ad vos linguis (ignotis) loquens, quid
fratres, si venero
ad vos linguis lo-

tur lingua non ho-
minibus loquitur
sed Deo; nemo e-
nim audit: Spiritu autem loquitur
mysteria.

Nam qui pro-
phetat hominibus
loquitur ad ædifi-
cationem et ex-
hortationem et
consolationem.

Quiloquitur lin-
gua semetipsum
ædificat; qui au-
tem prophetat, Ec-
clesiam Dei ædi-
ficat.

Volo autem om-
nes vos loqui lin-
guis, magis au-
tem prophetare.
Nam major est
qui prophetat,
quam qui loqui-
tur linguis; nisi
forte interpretetur
ut Ecclesia ædifi-
cationem acci-
piat.

Nunc autem,
fratres, si (has ora-
tiones) loquens,
quid fratres, si
venero
ad vos linguis lo-